

Verandering ten goede Change for good

Vertaald uit de *Christian Science Sentinel*, jaargang 110, nummer 32

Fenella Bennetts

Toen ik onlangs op reis was, vond ik in het vak van de stoel voor me een enveloppe met het opschrift “change for good”. Wat een leuke woordspeling, dacht ik. Deze liefdadigheid voor kinderen, georganiseerd door UNICEF in samenwerking met vliegtuigmaatschappijen, vraagt om kleingeld (change) van reizigers zoals ik, en heeft miljoenen opgebracht. De dubbele betekenis bleef me bij en zette me aan het denken over verandering (ook een betekenis van “change”). Het lijkt vaak dat verandering een bedreiging inhoudt, zelfs overweldigend kan zijn, en zeker niet goed. Zou het mogelijk zijn dat we verandering kunnen gaan zien als wenselijk en goed?

Om te beginnen kunnen we aannemen dat God alleen goed is. God verandert niet. Het is een vaststaand feit dat Zijn tedere zorg en wakend oog niet afdwalen, maar zeker en constant gericht zijn op Zijn gehele schepping. Dit feit is waarachtig en verandert niet, wat er ook om ons heen gebeurt.

Een van mijn favoriete gezangen zegt:

“Zelfs het uur van diepste duister
Toont Uw goedheid evenzeer,
Door het duister schijnt Uw luister;
Gij zijt Liefde en wijsheid, Heer.”
(John Bowring, *Gezangboek van Christian Science*, gezang 79)

Het idee van *luister die door het duister schijnt*, drukt de bestendigheid van Gods liefde uit.

Gods schepping is geestelijk, de expressie en het object van Zijn liefde – en die Liefde omvangt ons allen. Het is dus niet mogelijk gescheiden te worden van deze hemelse bron van goedheid. Daarom ligt het voor de hand vreugdevol te zijn over verandering, in plaats van erdoor geïntimideerd te worden.

Vreugde en verandering lijken niet altijd hand in hand te gaan. Maar waarom niet? Kinderen leren iedere dag wat anders en zijn verrukt over hun nieuwe vaardigheden. En wellicht kunnen wij daarvan wat leren. Mary Baker Eddy, de oprichtster van dit tijdschrift, schrijft in *Wetenschap en Gezondheid met Sleutel tot de Heilige Schrift*: “Bereidwilligheid om als een kindeke te worden en het oude voor het nieuwe op te geven, maakt de gedachte ontvankelijk voor de hogere idee. Blijdschap, omdat wij de misleidende mijlpalen achter ons laten en vreugde, omdat wij ze zien verdwijnen – deze gemoedsstemming draagt ertoe bij dat wij de volkomen harmonie sneller bereiken (blz. 323-324).

Bereidwilligheid om te veranderen is een kenmerk van vertrouwen in God – vertrouwen in het goede. Aan de andere kant is weerstand tegen verandering als het ware zeggen dat het goede beperkt is, en in onze schulp kruipen met de houding: “Ik weet wat ik wil en ik wil niets anders!” Angstige verwachtingen, die altijd gericht zijn op de toekomst en het onbekende, gaan samen met deze weerstand. Maar “de volmaakte liefde, drijft de vrees buiten” (1 Joh. 4:18). God, de volmaakte Liefde, is alwetend en alomtegenwoordig – op de hoogte van alles wat ons onbekend lijkt, en reeds aanwezig waarheen Hij ons leidt.

Ik vind het een gezonde bezigheid mijn reactie op het idee van verandering nader te bekijken door me af te vragen, ben ik:

Voor andere vertalingen in het Nederlands, zie <http://www.spirituality.com/csheraut>

- . Hardleers – of flexibel?
- . Bang – of vol vertrouwen?
- . Achterwaarts gericht – of vooruitstrevend?
- . Negatief – of positief?

Ieder die zich ooit begeven heeft in een onbekend gebied werd geconfronteerd met deze keuzes, vanaf Mozes in de Bijbel die zijn voet in de Rode Zee zette, tot Copernicus die durfde te beweren dat de aarde om de zon draait. En het is wellicht redelijk te zeggen dat zij die het lot van de mensheid ten goede veranderd hebben, flexibel, vol vertrouwen, vooruitstrevend en positief genoemd kunnen worden – en niet hardleers, bang, achterwaarts gericht en negatief – toen zij tegenover verandering kwamen te staan of zelf een omwenteling teweeg brachten.

Denk eens aan Abraham die honderden jaren vóór Mozes leefde. Wij kunnen over zijn leven lezen in het boek Genesis (hoofdstuk 12 tot 25). Dit is een man die met zijn familie tevreden in Ur van de Chaldeeën woont. Dan zegt God op een dag tegen hem: “Ga gij uit uw land, naar het land, dat Ik u wijzen zal.” En verbazingwekkend genoeg vertrekt Abraham met zijn familie zonder meer!

Als we zijn levensweg volgen zien we dat het een geschiedenis van onvoorspelbare ontwikkelingen op grote schaal is. Alles is onbekend. Er is geen enkel plan, niemand die ze kunnen bellen voor de weersverwachting, niemand aan wie ze kunnen vragen of ze onderweg vriendelijke of vijandige stammen tegen kunnen komen. Maar terwijl Abraham op weg is leert hij God kennen en vertrouwen als de enige, ware God, de Schepper - een liefhebbend God met zowel moederlijke als vaderlijke eigenschappen. Abraham ontvangt Gods belofte dat hij de vader van een groot volk zal worden, en zijn vrouw wordt zwanger van een zoon, Izak, terwijl zij allang de leeftijd gepasseerd is om kinderen te krijgen. En dan, als Abraham denkt dat hij Izak moet offeren op een altaar om zijn toewijding aan God te bewijzen, ontdekt hij dat deze wrede daad nooit de wil van de *onveranderlijke*, goddelijke Liefde is geweest.

Abrahams nieuwe begrip van God is wel de grootste transformatie. Hierdoor verandert niet alleen zijn eigen levensloop en toewijding, maar die van een heel volk. Bijna 2000 jaar later herinneren zijn nakomelingen zich hem door de mededeling in de Bijbel: “Door geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou” (Hebr. 11:8). *Wetenschap en Gezondheid* zegt hierover: “Deze aartsvader liet zien, dat het de bedoeling van Liefde is om vertrouwen in het goede te wekken en toonde de levensbehoedende macht van geestelijk begrip” (blz. 579).

De mogelijkheid om veranderingen met succes te verwerken is een levenskunst die we ons op natuurlijke wijze eigen maken door op onze onverbreekelijke relatie met God te vertrouwen. De stabiliteit die ontstaat als we begrijpen dat, zoals Paulus zegt, “in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij” (Hand. 17:28), brengt het vermogen met zich mee de turbulente wateren van het leven te bevaren zonder de kompaspeiling te verliezen.

Veel “overgangsriten” van het bestaan - de eerste schooldag, de overstap van voortgezet- naar hogeronderwijs, een nieuwe baan, een huwelijk of pensionering - gaan gepaard met verandering. Elk van die gebeurtenissen kan een goed moment zijn om vrees voor of weerstand tegen verandering meester te worden. De zekerheid dat de goddelijke Liefde altijd aanwezig is, baant de weg naar een overwinning. Ook al mochten er zich overgangsproblemen voordoen, de weg leidt nooit naar een nederlaag.

Verandering die de werkzaamheid van het goddelijk Gemoed weerspiegelt, leidt naar ontwikkeling en vooruitgang en is nooit iets waarvoor we bang hoeven te zijn. Gebed geeft de kalmerende verzekering dat Gods hand aan de helm is en dat Zijn besturing van gebeurtenissen veilig en onfeilbaar is.

Ik had een vriend die hiervan een schitterend voorbeeld was. Hij was bijna aan zijn pensioen toe toen de opbrengst van zijn familiebedrijf waarop hij rekende, gehalveerd werd door onverstandig beleid van anderen. Het leek hem ondenkbaar dat hij beroofd zou kunnen worden van de beloning voor zijn levenslange inspanning. Maar wat ik me het beste herinner, is zijn veerkracht en uitzonderlijk vermogen om de dingen los

te laten en verder te gaan. Hij was ervan overtuigd dat het goede zijn oorsprong vond in God en blijvend en bestendig is. Hij accepteerde een positie als Lezer in zijn Christian Science kerk, en nam tevens een tijdelijke baan aan, waar hij veel mensen tot hulp kon zijn. Later verhuisde hij met enige familieleden naar de andere kant van de wereld en vond in het nieuwe land werk dat hij nooit eerder had gedaan. Hij genoot van zijn nieuwe leven en keek nooit terug met bittere gevoelens. Hij werkte tot ver voorbij zijn normale pensioenleeftijd, en behield zijn jeugdig optimisme en enthousiasme om nieuwe dingen te beleven.

Soms lijkt verandering onontkoombaar en nuttig, in plaats van angstaanjagend. Een vriendin van mij maakte dat mee toen ze haar eerste baan als lerares aannam in een achterbuurt van een grote stad in Engeland. Ondanks haar enthousiasme en hooggespannen verwachtingen vond ze uit dat haar klas een wereld op zichzelf was die verscheurd werd door geweld. Het kon losbarsten zonder waarschuwing. Er werd gespuugd, gevloekt en met tafels en stoelen gegooid. Dit vormde een enorm contrast met haar eigen vredige leven. Ze kon de klas niet tot rust brengen door straf uit te delen, maar het was duidelijk dat voor ieders welzijn verandering hard nodig was. Ze stond vast in haar overtuiging van Gods genezende macht en ze voelde dat ze geleid was om op deze school les te geven.

Op een dag toen er weer een storm dreigde in de klas, trok ze zich in zichzelf terug en deze woorden kwamen in haar gedachten: "... de mens [is] vrij 'om in te gaan in het heiligdom' – het rijk van God" (*Wetenschap en Gezondheid*, blz. 481). Een kort ogenblik was ze onbewust van de chaos om haar heen. Opeens wist zij diep in haar hart, dat zij en de leerlingen onder Gods bestuur waren – dat alleen Gods kinderen aanwezig waren. Toen ze weer naar de klas keek, zat iedereen tot haar verbazing rustig te wachten op wat ze ging zeggen.

Er waren nog een paar van die onderbrekingen in de weken die volgden, maar zij reageerde iedere keer op dezelfde manier, met gebed. Haar collega's waren stomverbaasd dat ze geen moeite meer had met die klas. Nadien kon ze op creatieve wijze lesgeven en sommige van de leerlingen vonden een carrière die niemand ooit voor mogelijk had gehouden. Mijn vriendin kreeg een erkenning voor haar buitengewone prestaties als lerares, en ontving tevens een Fulbright studiebeurs om in de Verenigde Staten te gaan studeren en les te geven. Ze werkte meer dan 20 jaar met jonge mensen en had dezelfde goede resultaten.

Sommige aspecten van verandering lijken extra moeilijk te verwerken zoals nieuwe uitvindingen en ontwikkelingen binnen de maatschappij, die maken dat mensen met gespecialiseerde kennis niet langer nodig zijn. Hoe makkelijk kan het dan zijn om je gepasseerd te voelen. Maar de waarheid is, dat Gods geliefde kinderen nooit overtoellig zijn. Niemands werkelijke waarde kan verminderd worden door wijzigende omstandigheden. De schriftgeleerden uit de Middeleeuwen werden niet waardeloos omdat de drukpers werd uitgevonden, horlogemakers niet door de invoering van kwartskristallen, of mijnwerkers door de ontdekking van nieuwe energiebronnen. Noch devalueert de computertechnologie de schrijfkunst. Maar dergelijke omwentelingen vergen wel het een en ander van de mens, zowel jong als oud. Zij eisen dat de bakens verzet worden, een andere richting wordt ingeslagen, en bieden verbetering aan hen die bereid zijn voorwaarts te gaan.

En dan zijn er ook nog veranderingen die geen verbetering zijn. Mary Baker Eddy onderzocht dit onderwerp en verwoordt de onstuimige elementen die het menselijk bestaan bedreigen aldus: "Deze stoffelijke wereld begint reeds nu het strijdperk te worden voor met elkaar in botsing komende krachten." Zo begint een aanhaling uit *Wetenschap en Gezondheid*, die refereert aan "hongersnood en verderf, gebrek en ellende, zonde, ziekte en dood." Hierbij horen ook persoonlijke gebeurtenissen die ons leven opeens binnenstebuiten keren, zoals echtscheiding of faillissement; en globale ontredde, zoals aardbevingen, overstromingen of hongersnood. De aanhaling gaat verder: "Aan de ene zijde zal er disharmonie en verslagenheid zijn; aan de andere zijde Wetenschap en vrede." En tot besluit staat er: "Geloof is veranderlijk, maar geestelijk begripen verandert niet" (blz. 96). Zij was zich acut bewust van deze feiten die zij de wereld voorlegde. Zij wist dat zonder de mogelijkheid van vooruitgang – mentaal en geestelijk – de mensheid onwetend zou blijven van de Wetenschap, of kennis van de Christus, die hen kan redden van wanhoop en ondergang.

Wanneer wij het talent ontwikkelen om achter de negatieve feiten te kijken naar de geestelijke feiten van de schepping en voorwaarts te gaan, is dit van uiterst belang én voor onszelf én voor de hele wereld. Deze

vaardigheid is niet verbonden aan een persoon. In zijn hoogste betekenis weerspiegelt hij Gods liefde en onveranderlijke goedheid die resulteert in genezing, reconstructie, hernieuwing, ontwikkeling en vooruitgang.

Hierdoor zal de wereld een verandering ten goede ondergaan - dag aan dag, idee na idee, in levens alom.

Fenella Bennetts is Christian Science practitioner en leraar in Esher, Engeland.